

CÓ NHỮNG ...VẪN THƠ

-35-

NƯỚC MẶN
tặng THANH NAM

Anh hỏi thời gian sáng hoặc chiều
Lòng sương tuyết nhỏ có đều hiu
Xa nhau nghìn dặm không tường mặt
Như bụi như tro lạnh ít nhiều?
Như thể năm năm rồi đây nhĩ
Đời ta thêm mục với sân rêu
Quê người cơn áo đau vô tận
Sống tưởng chừng như chỉ bấy nhiêu
Chốn cũ tâm hồn còn lẫn khuất
Những tình xa lạc mắt thương yêu
Đêm qua mưa đổ cây phong lẻ
Ấm một lòng lênh láng huyết chiều.
Có phải mùa thu đời đổi sắc
Hay hồn binh bại máu còn reo
Mơ gì bạn cũ mơ ma gọi
Tôn Tẫn còn tin bạn vẫn nghèo.
Áo vàng thôi nhé Tâm là Phật
Một lũ ô y chọn Chúa treo
Nước mắt con ơi con chữa biết
Việt Nam con hát líu lo đều
Đêm đêm ba ngủ ba còn thấy
Tuổi trẻ làm than vẫn mộng điều
Một sớm buông tay rời hải phận
Nhìn lui Đất Nước đã tàn xiêu.
Hôm qua lại mộng mơ gì nhĩ
Ngõ xóm làng thôn góc phố yêu

Không phải mây may rừng với trại
Tiếng hò tiếng hát tiếng ma kêu.
Ở đâu quê quán đâu làng nước
Đâu bạn đâu em quạ với diều
Ngực mỏng thanh niên già trước tuổi
Mắt vàng tri kỷ những đêm thiêu.
Chung tay làm gối chung tâm sự
Chung mối buồn riêng ít tưởng nhiều
Ly nước san đôi ngoài biển mặn
Ngâm đau cốt hổ hóa hình miêu.
Chúng ta nửa kiếp trong phần mộ
Tưởng sách là kinh, sĩ phải nghèo
Tưởng tướng râu hùm ôi tướng khách
Yêu người thực nữ hóa yêu Kiều.
Anh hỏi làm chi ngày với tháng
Đầu râu chưa bạc trí đà xiêu
Tâm tư ta gửi bờ sông hận
Còn xác ta trôi tựa cánh bèo
Có phải ta còn, ta đã mất
Mười điều trung tín chín điều diều
Quê người họ Nguyễn rơi khăn nhỏ
Một bệnh u cư ít tưởng nhiều.
Anh hỏi làm chi anh hỏi lấy
Lòng ta không khác, ý ta neo.
Đêm qua mưa đổ cây phong lẻ
Ấm một lòng lênh láng huyết chiều.

VIÊN LINH
Virginia,